

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 30. studenoga 2008.

Bog ima vremena za nas!

Draga braćo i sestre!

Započinjemo danas, s prvom nedjeljom došašća, novu liturgijsku godinu. Ta nas činjenica poziva na promišljanje o dimenziji vremena koja nam je uvijek izuzetno privlačna. Po uzoru na ono što je Isus volio činiti, htio bih ipak poći od vrlo konkretnog primjera: svi kaemo da nam "nedostaje vremena", jer je ritam svakodnevnog ivota za sve postao frenetičan. I u tom smislu Crkva donosi "radosnu vijest": Bog nam daruje svoje vrijeme. Uvijek imamo malo vremena; posebice ga za Gospodina ne znam ili, ponekad, ne elimo naći. Pa ipak, Bog ima vremena za nas! To je prva stvar koju nam na početku liturgijske godine daje da je otkrijemo s novim oduševljenjem. Da, Bog nam daruje svoje vrijeme, jer je ušao u povijest sa svojom riječju i sa svojim djelima spasenja, kako bi je otvorio vječnosti, da od nje načini povijest saveza. U tom vidu, vrijeme je već u sebi znak temeljne Boje ljubavi: dar što ga je čovjek, kao i svaku drugu stvar, sposoban vrednovati ili, naprotiv, rasipati; prihvatiti ga u njegovu punu značenju ili ga zanemariti tupom površnošću.

Tri su velika "stoera" vremena, koji određuju ritam povijesti spasenja: na početku je stvaranje, u središtu je utjelovljenje-otkupljenje, a na koncu je "parusia", konačni dolazak koji podrazumijeva i sveopći sud. Ova tri momenta međutim ne smiju se shvatiti jednostavno u kronološkom slijedu. Doista, stvaranje je u izvoru svega, ali je i trajno te se ostvaruje kroz cijeli luk kozmičkoga nastajanja, sve do konca vremena. Tako je i s utjelovljenjem-otkupljenjem. Ako se dogodilo u određenom povijesnom trenutku, u vrijeme Isusova prolaska zemljom, ono ipak širi svoj učinak na sve prethodno i potonje vrijeme. Pa i posljednji dolazak i konačni sud, koji su upravo na Kristovu kriju imali svoju odlučujuću najavu, ostvaruju svoj utjecaj na ponašanje ljudi svakoga vremena.

Liturgijsko vrijeme došašća slavi dolazak Boji kroz dva koraka: najprije nas poziva da probudimo

iščekivanje slavnog Kristova povratka; potom nas, kako se pribliavamo Boiću, poziva da prihvatimo Riječ koja se utjelovila radi našega spasenja. No Gospodin neprestano dolazi u naš ivot. Stoga je doista potreban Isusov poziv što nam ga ove nedjelje snano upravlja: "Bdijte!" (Mk 13,33.35.37). Upravljen je učenicima, ali i "svima", jer će svatko, u čas koji samo Bog zna, biti pozvan da položi račun za svoj ivot. To znači i ispravnu distancu od zemaljskih dobara, iskreno kajanje za svoje pogreške, djelatnu ljubav prema bližnjemu i iznad svega ponizno i pouzdano predanje u ruke Boga, našega blagog i milosrdnog Oca. Slika došašća vidljiva je u Djevici Mariji, Majci Isusovoj. Zazovimo je kako bi pomogla i nama da postanemo bolje čovječanstvo za Gospodina koji dolazi.

Nakon molitve Anđeo Gospodnji:

30. studenoga slavi se blagdan svetog apostola Andrije, brata Šimuna Petra. Obojica su isprva bili sljedbenici Ivana Krstitelja, a nakon Isusova krštenja na Jordanu postali su njegovi učenici, prepoznajući u njemu Mesiju. Sveti Andrija zaštitnik je Carigradskog patrijarhata, tako da se rimska Crkva osjeća povezanom s onom carigradskom naročitim bratskim vezama. Stoga se, prema tradiciji, ovom radosnom prigodom izaslanstvo Svete Stolice, predvođeno kardinalom Walterom Kasperom, predsjednikom Papinskoga vijeća za promicanje jedinstva kršćana, uputilo u posjet ekumenskom patrijarhu Bartolomeju I. Od srca upućujem svoj pozdrav i najbolje elje njemu i vjernicima toga patrijarhata, zazivajući na sve obilje nebeskih blagoslova.

Htio bih vas pozvati na molitvu za brojne rtve kako brutalnih terorističkih napada na Mumbai u Indiji, tako i sukoba koji su izbili u Josu u Nigeriji, ali i za sve ranjene i koji su, na bilo koji način, bili pogođeni. Različiti su uzroci i okolnosti ovih tragičnih događaja, ali su isto uasavanje i osuda toliko okrutnog i bezumnog nasilja. Molimo Gospodina da dotakne srce onih koji su lano uvjereni da je to put rješavanja lokalnih i međunarodnih problema, te se svi osjetimo potaknuti da damo primjer blagosti i ljubavi u izgradnji društva dostojna Boga i čovjeka.